

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 19171-04-19 *** נ' **** ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מירית פולוס

תובע

נגד

נתבעות

1. *****

2. *****

3.

באמצעות ב"כ עו"ד שמעון פרץ

פסק דין

בפני תביעתו של מר ***** כנגד הנתבעות - הנתבעת 1 הנה גרושתו והנתבעת 2 הנה אם גרושתו.

כפי שיפורט בגוף פסק הדין, מדובר בתביעה שברובה אינה מגלה עילת תביעה כלל, כוללת טענות בדבר אירועים שאירעו כעשר שנים לפני הגשת כתב התביעה, מהווה ניסיון להגיש תביעת נזיקין על בסיס טענות שכבר נדונו ונדחו בעבר על ידי בית המשפט ואין אלא להסיק שלא היה כל מקום להגשת ההליך.

התובע מסרב "לשחרר את הסכסוך", על אף חלוף השנים ועל אף העובדה שכל המחלוקות בינו ובין גרושתו כבר נדונו והוכרעו בפסקי דין חלוטים והוא ממשיך לתור אחר טענות שיהוו בסיס, לשיטתו, להגשת תובענות נוספות.

התובע אינו מיוצג בהליכים שהוא מנהל בערכאות שונות, וחבל שכך, שכן נראה כי יעוץ משפטי היה אולי עוצר בעדו מהגשת הליכי סרק.

רקע כללי:

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 19171-04-19 *** נ' **** ואח'

תיק חיצוני:

1. התובע והנתבעת 1 נישאו בשנת 198* ונולדו להם שלושה ילדים.
 2. סכסוך הגירושין בין הצדדים החל בשנת 2009, עם הגשת תביעת מזונות על ידי הנתבעת 1. בפסק דין שניתן בהליכים קודמים נקבע מועד הקרע בין הצדדים ליום 10.9.09.
 3. בהמשך נדונו בפני בית המשפט גם עניינים נוספים לרבות ענייני הרכוש של הצדדים.
 4. פירוט לגבי התביעות שבין הצדדים מצוי בפסק דין שניתן ביום 29.3.17 בתמ"ש **** ובתמ"ש *****.
 5. בשנת 2012 נדחתה טענת התובע כי הוא זכאי למחצית הדירה ששימשה את הצדדים למגוריהם. נקבע כי הזכויות בדירה שייכות לנתבעת 1 בלבד.
 6. במסגרת עמ"ש ****, ערעור שהגיש התובע על פסק הדין הנ"ל, אושרה הסכמת הצדדים כי שליש הדירה יהיה בבעלות התובע, שמאי מטעם בית המשפט יישום את שווי הדירה והנתבעת 1 תשלם למערער את הסכום המגיע לו עפ"י האמור לעיל, כנגד סידור הגט בהקדם האפשרי.
 7. התובע סירב להשלים עם תוצאות פסק הדין, שניתן כאמור בהסכמה. התובע שב ומזכיר בהליכים משפטיים שונים שמגיש, את העוול שלשיטתו נעשה לו בכל הנוגע לחלוקת הדירה ובנושאים נוספים. התובע טוען כנגד כל המעורבים, בערכאות משפט שונות, בהליכים שמגיש בבית משפט זה, ערעורים לבית המשפט המחוזי ועתירות שונות גם לבית המשפט העליון.
 8. התובע כלל לא מתכנן להפסיק עם ההליכים המשפטיים שהוא מנהל ולהשלים עם תוצאות פסקי הדין שניתנו. גם במהלך שמיעת הראיות בהליך הנוכחי שיתף בהליכים נוספים שהוא מתכנן לפתוח בעתיד כדלקמן:
- "במה ערערתי כמה פעמים? בעניין של הדירה הגשתי ערעור על בית משפט למשפחה, הגעתי עד בית המשפט העליון, הגשתי תביעה נגד השופטים ומבחינתי העניין לא נגמר. היא עשקה אותי.**
- לשאלת בית המשפט: זה שהעניין לא נגמר אני מתכוון שיהיה ערעור על מה ששופטת בית המשפט למשפחה עשתה, השופטת *****.** אני אבקש דיון בהרכב מורחב בעליון."

(פר' מיום 19.10.21 עמ' 13 שורות 14-18).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 19171-04-19 *** נ' **** ואח'

תיק חיצוני:

9. התובע אם כן שב וחוזר לבתי המשפט השונים ויוזכר – התובע מייצג את עצמו בעוד שהנתבעת נאלצת בכל פעם לשכור שירותי בא כח שייצגה בהליכים שהתובע יוזם, תוך שהוא גורם לה לטרדה והוצאות כספיות.

התיישנות ושיהוי:

10. בטרם דיון בטענות התובע אחת לאחת, יצוין כי ב"כ הנתבעות טען בחקירה ובסיכומים כי מדובר בתביעה שברובה מבוססת על טענות שהתיישנו, באשר מדובר באירועים מלפני כ – 12 שנה (10 שנים לפני פתיחת ההליך). התובע טען שהתביעה לא התיישנה, באשר נוכח סעיף 13 לחוק ההתיישנות, מירוך ההתיישנות לא מתחיל עד לגירושי הצדדים, והצדדים בהליך זה התגרשו בשנת 2016.

11. כאמור, בית המשפט קבע את מועד הקרע בין הצדדים לשנת 2009. בשנת 2012 הוגשה תביעת גירושין על ידי האישה, אולם הצדדים לא התגרשו והתובע עתר במקביל לשלום בית. לטענת התובע הצדדים לא התגרשו בשל המחלוקות הרכושיות.

12. בתמ"ש 22187-06-11 ת.ב.ל נגד י.ב.ל (פורסם במאגרים) נקבע כי "ניתן יהיה איפוא לראות, לצרכי הוראת סעיף 13 לחוק ההתיישנות, את הנישואין כאילו הסתיימו במועד בו היה סביר שיסתיימו, אילולא סירב מי מהצדדים ליתן או לקבל את הגט...".

13. אף בהעדר התיישנות, ניתן לטעמי בנסיבות העניין לקבוע כי יש מקום לדחיית הטענות בשל שיהוי ניכר בהצגתן.

14. סעיף 27 לחוק ההתיישנות, תשי"ח – 1958 קובע: "... אין חוק זה בא לפגוע בכל סמכות, לפי כל דין, לדחות תובענה או לסרב למתן סעד מחמת שיהוי."

15. לעניין דחיית תביעה מחמת שיהוי ראה ברע"א 6805/99, תלמוד תורה הכללי והישיבה הגדולה עץ החיים בירושלים נגד הועדה המקומית לתכנון ובניה בירושלים (פורסם בנבו):

"שיהוי בתוך תקופת ההתיישנות נוצר מקום שיש בהשתהות בפנייה לבית המשפט משום שימוש לא נאות בזכות התביעה הנתונה לתובע ופגיעה בציפייה הליגיטימית של הנתבע שלא להיתבע, שימוש המגיע כדי ניצול לרעה של ההליך השיפוטי...לצורך טענת שיהוי נדרש להוכיח כי בנסיבות המקרה נזח התובע את זכות התביעה העומדת לו, או שבמשך

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 19171-04-19 *** נ' **** ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הזמן שינה הנתבע את מצבו לרעה. היו שהוסיפו תנאי חלופי שלישי שעניינו שיהיו
2 שנגרם עקב חוסר תום לבו של התובע..."
- 3
4
5 16. כאמור, חלק ניכר מטענות התובע בהליך זה מתייחס לאירועים שאירעו לפני שנים ארוכות.
6 מאז ניהלו הצדדים הליכים משפטיים נוספים, והתובע לא הגיש תביעות בשל אותם
7 אירועים, וזאת מבלי להידרש בשלב זה לשאלה אם האירועים הנ"ל מגבשים עילת תביעה,
8 אם לאו, עניין שידון בהמשך פסק הדין.
- 9
10 17. בסכסוכי גירושין קיימת חשיבות יתרה לדיון ממצה בכל המחלוקות בין הצדדים, יחד ולא
11 טיפין טיפין. זכותו של אדם לשים את פרק הגירושין מאחוריו ולהתחיל בפרק חדש בחייו,
12 קריטית לשיקומו האישי. הצורך להשיב בכל פעם לתביעה חדשה, גם בחלופ שנים מהפירוד,
13 משמר את הסכסוך ומהווה הטרדה. בתי המשפט אינם כלי לשימוש בידי אדם שלא סיים
14 לעבד את תהליך הגירושין, לצורך התנכלות והתעמרות בבן/בת הזוג לשעבר.
- 15
16 18. כאשר כבר נדונו תביעות בין בני הזוג, ומי מהצדדים בוחר בחלופ שנים מסיום ההליכים
17 לעתור בתביעה חדשה המעלה טענות חדשות, כאשר עילות התביעה התגבשו שנים קודם
18 ועוד טרם פתיחת ההליכים הקודמים שנוהלו, יש מקום לשקול שימוש באפשרות לדחות
19 התביעה מחמת שיהוי, אם לא ניתן לדחותה מחמת התיישנות.
- 20
21 19. בנסיבות מקרה זה השתכנעתי, כי המניע היחיד להגשת התביעות הוא רצונו של התובע
22 להרע לנתבעת, לבוא עמה חשבון על העוול שלשיטתו נגרם לו בשל תוצאות פסקי דין
23 קודמים, התנהלות העולה כדי ניצול לרעה של ההליך השיפוטי וחוסר תום לב. הדברים
24 עולים ברורות מהרשום בסיכומי התובע עצמו (עמ' 11 לסיכומים שנסקרו ביום 21.10.21):
- 25
26 "...אני לא אכנע עד ש**** תתן את הדין על מה שעוללה. **** עשקה אותי וגזלה חלק
27 מזכויותי בדירה, אני לא מתכוון לוותר."
- 28
29 20. נוכח האמור, אני מוצאת כי דין טענות התובע להידחות, אם לא בשל התיישנות של חלק
30 מהטענות אזי בוודאי בשל שיהוי ביחס לכל הטענות כולן.
- 31
32 21. חרף האמור, להלן ידונו טענות התובע על מנת להציג מדוע יש לדחות גם לגופן של עניין.

33
34 טענות התובע בדבר "מימוש מקפח של פס"ד "הפשרה" עמ"ש ש"*****":
35
36

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 19171-04-19 *** נ' **** ואח'

תיק חיצוני:

22. לטענת התובע בכתב התביעה, במסגרת הסכם הפשרה שאליו הגיעו הצדדים בבית המשפט המחוזי ביום 11.12.13, על הנתבעת היה לשלם לו 1/3 שווי הדירה לפי חוות דעת שמאי, כנגד סידור הגט בהקדם האפשרי. הגט סודר רק ביום 11.16. ** ולפיכך היה מקום לעדכון שווי חלקו של התובע.

23. התובע ציין כי מתוך חלקו בדירה הופחת סכום החוב שצבר בגין אי תשלום מזונות, סכום שצבר הפרשי הצמדה וריבית בעוד ששווי חלקו בדירה לא עודכן בהתאם.

24. התובע צירף חוות דעת שמאי מטעמו לפיה, לפי חישוביו, מגיע לו הפרש תשלום בסך של 86,667 ₪ בשל עליית ערך הדירה.

25. לא מצאתי לקבל טענות התובע בעניין זה מהנימוקים שיפורטו להלן.

26. כאמור, במסגרת ההליכים שנוהלו בבית המשפט לענייני משפחה, נדחתה טענת התובע שהוא זכאי למחצית הדירה שנרשמה על שם הנתבעת בלבד.

27. בדיון שנערך בפני הרכב בית המשפט המחוזי בערעור, ביום 12.13. ** נרשם כדלקמן:

"לצרכי פשרה, יסכימו הצדדים, כי שליש מהדירה יהיה בבעלות המערער. המערער יבטל כל תביעה ובקשה בעניין חוב מזונות בסכום של כ 50,000 ₪, לרבות התביעה לעצם החיוב במזונות ולהפחתתם. אם המערער לא ישלם סכום זה, הסכום יופחת משליש הדירה עפ"י חו"ד שמאי שימנה בית המשפט.

השמאי ישום את שווי הדירה, והמשיבה תשלם למערער את הסכום המגיע לו עפ"י האמור לעיל, כנגד סידור הגט, שהמערער והמשיבה הסכימו כי יסודר בהקדם האפשרי."

28. במסגרת חקירתו, אישר התובע כי בדיון הראשון שהתקיים בבית המשפט המחוזי הומלץ לו למשוך את הערעור. עוד אמר כי בדיון שהיה בפני הרכב, אמרו לו עורכי הדין שייצגו אותו **"אם אתה לא מסכים לפשרה תדע לך שהם הולכים לדחות לך את הערעור אני ממליץ לך לקחת את הפשרה."** (פר' עמ' 10 שורות 20-13). עוד אישר התובע כי הנתבעת הסכימה לתת לו 1/3 מהדירה כנגד הגט (פר' עמ' 10 שורות 24-25).

29. השמאי שמינה בית המשפט המחוזי בעקבות פסק הדין בערעור, הגיש חוות דעתו ביום 17.2.14. התובע סירב לקבל את מסקנות חוות הדעת שהוגשה, ובחודש מאי 2014 פנה לבית המשפט המחוזי בטענה ש"חוות הדעת הזו איננה משקפת את המציאות". וכי הוא מוכן

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 19171-04-19 *** נ' **** ואח'

תיק חיצוני:

- 1 "להתפשר" על שווי של 1,400,000 ש. (נספח 4 לתצהיר התובע). ביום 5.14. ** דחה בית
2 המשפט המחוזי את בקשת התובע תוך שהבהיר כי **"בית המשפט סיים את מלאכתו, לא**
3 **ניתן עוד לשנות את פסה"ד."**
- 4
5 30. הצדדים זומנו לביה"ד לדיון שהתקיים ביום 12.14. ** הנתבעת הגיעה לדיון עם שיק
6 לפקודת התובע, אך הוא סרב לקבלו ולחתום על אישור כי השיק נמסר על פי פסק הדין. כך
7 נרשם בפרוטוקול ישיבת בית הדין הרבני, ראה נספח 12 לתצהיר התובע:
- 8
9 **"הבעל – פס"ד קובע שליש מערך הדירה ואין הכרעה סופי לגבי הסכום היה שמאי נקב**
10 **בסכום ואני הגשתי השגה על זה ולא קיבלתי תשובה על כן מבחינתי מוכן לקבל את**
11 **הסכום כאשר ברור שזה לא הסכום הסופי."**
- 12
13 31. טענות התובע כאילו לא קיבל תשובות להשגות שלו על חוות דעת השמאי, אינן מתיישבות
14 עם העובדה שבקשתו לבית המשפט המחוזי נדחתה כאמור מספר חודשים לפני אותה
15 ישיבה. עולה אם כן כי במועד הישיבה שהתקיימה בפני בית הדין **בחודש דצמבר 2014**, 10
16 חודשים סה"כ לאחר שהתקבלה חוות דעת השמאי שמינה בית המשפט המחוזי, לאחר
17 שהתובע שלח לשמאי שאלות הבהרה ולאחר שבקשתו לבית המשפט המחוזי לסטות
18 מהשווי שקבע השמאי נדחתה, **הייתה בידי הצדדים חוות דעת סופית ומחייבת.**
19 מלכתחילה היה על התובע לקבל את תוצאות חוות הדעת שהוגשה, שכן בהסכם בין
20 הצדדים שאושר בביהמ"ש המחוזי נקבע מפורשות שהתובע יקבל 1/3 שווי הדירה על פי
21 חו"ד שמאי שימנה בית המשפט.
- 22
23 32. בנסיבות אלו, לא ברורה טענת התובע בפני בית הדין הרבני, כי הוא מוכן לקבל את השיק
24 אם ירשם **"שזה לא הסכום הסופי."** בדין דרשה האשה באותו המועד שהתובע יחתום על
25 אישור כי קיבל את הסכום בהתאם לפסק הדין שניתן בבית המשפט המחוזי. התובע סירב
26 לכך, תוך שהוא מבקש להשאיר את הדלת פתוחה לשוב לבית המשפט ולהמשיך ולטעון
27 בעניין שווי חלקו בדירה, זאת למרות שבית המשפט המחוזי כבר הבהיר לו שלא ניתן לשנות
28 את פסק הדין, דהיינו – על התובע לקבל את חלקו בדירה, על פי השווי שקבע שמאי בית
29 המשפט. התובע סירב לעשות כן, ואין לו להלין אלא על עצמו בעניין זה.
- 30
31 33. בחודש ינואר 2015 הגישה הנתבעת לבית המשפט המחוזי תביעה לביטול פסק הדין שאישר
32 את הפשרה, בטענה כי התובע מסרב לקיימו. בכתב ההגנה טען התובע כי לא הגיע עם
33 הנתבעת להסכמות בשל מחלוקת על סכום ההמחאה, השם הרשום בהמחאה (התובע דרש
34 שההמחאה תירשם לפקודת אחותו) ונוסח הקבלה שייתן התובע.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 19171-04-19 *** נ' **** ואח'

תיק חיצוני:

34. בסעיף 31 לכתב ההגנה מטעם התובע נרשם כדלקמן:

"הנתבע גם בזמן השגת הפשרה אל מול עיני כב' הרכב הערעור הראה את חוסר שביעות רצונו מהפשרה המתגבשת ואמר במפורש לאוזני הרכב הערעור כי ימשיך להיאבק...עד אשר יקבל את מלוא הרכוש...הנתבע זכאי להמשיך במאבק על הרכוש". עוד טען כי דירת מגורים יש לחלק בשווה.

35. לאחר דיון שהתקיים בתביעת הנתבעת, הודיעה כי היא חוזרת בה מתביעתה. יש לציין כי בפרוטוקול הדין נרשם מפי ב"כ הנתבעת כדלקמן: "שמעתי את הערות בית המשפט... שעולה לכאורה כבר מהסכמה שאושרה, לאמור, כי במילא כל עוד לא מסודר הגט, אין הנתבעת חייבת לשלם את הסכום שנקבע..." (נספח 16 לתצהיר התובע).

36. השתכנעתי אם כן שכל עיכוב שחל במסירת השיק לתובע, נבע מקשיים שהוא עצמו הערים – התובע סירב בדיון שהתקיים בבית הדין הרבני לקבל את השיק שהכינה עבורו הנתבעת, בשל סירוב לחתום על אישור כי מדובר בתשלום על פי פסק הדין, דרישה סבירה ביותר. התובע אף גרס לעיכוב באמצעות משלוח שאלות הבהרה לשמאי ופניה לבית המשפט המחוזי, והוסיף בכתב הגנה שהגיש לתביעת האישה, כי בכוונתו להמשיך במאבק על הרכוש. התובע עשה ועושה כל שניתן, על מנת להביא לידי כך שהנתבעת תידרש לשלם לו מעבר לסכום שנקבע בהסדר פשרה שקיבל תוקף של פסק דין (ויש לזכור שמדובר בהסכמה שגובשה לאחר שנאמר לתובע כי בית המשפט המחוזי מתכוון לדחות את הערעור שהגיש, כפי שפורט מעלה ובהתאם לעדות התובע).

37. כל עיכוב שנגרם, נגרם בעטיו של התובע עצמו ולא מצאתי כל בסיס לחייב את הנתבעת בתשלום הפרשים כלשהם. גם אם עלה שווי הנכס בשנים שחלפו עד שנאות התובע לקבל לידיו את ההמחאה שהוכנה על פי קביעת השמאי, הרי שאין לחייב הנתבעת בתשלום זה. אין גם מקום לחייבה בתשלום ריבית והצמדה, בנסיבות שפורטו.

38. הטענות בעניין תשלום הפרשים בגין שווי הדירה נדחות.

טענות התובע כי הנתבעת הרחיקה ממנו את ילדיו:

39. התובע מלין כי בשל התנהלות הנתבעת, התרחקו ממנו עד כדי נתק מוחלט, ילדיו ***, יליד 1988 ו****, ילידת 1992. לגבי הבן ****, יליד 2000, התובע נמצא עמו בקשר.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 19171-04-19 *** נ' **** ואח'

תיק חיצוני:

40. במועד פרוץ הסכסוך בין הצדדים בשנת 2009, היה **** בגיר ו**** היתה כמעט בת 18.
41. לא רק שהתובע לא הוכיח כי הנתבעת ניכרה ילדיו ממנו, הרי שאם מבקש התובע לבחון את הסיבה לנתק בינו לבין ילדיו, מוטב שיפשפש היטב במעשיו שלו.
42. ראה בחקירת התובע, עמ' 16 לפרוטוקול, שורות 10-13:
- "ש. כמה תלונות במשטרה הגשת נגד הילדה?**
ת. שתיים, לא זוכר את השנה.
ש. בזמן הסכסוך?
ת. כן."
- שורות 18-19:
- ש. את שני הבגירים הזמנת לעדות בתביעה קודמת וחקרת אותם.**
ת. נכון."
- עמ' 19 לפר' שורות 10-11:
- "התובע:**
יכול להיות שהיא לא היתה מגישה תלונה נגד הבת שלה. אני כן מגיש. אני גאה בזה
שהגשתי תלונה נגד הבת שלי פעמיים. אני גאה בזה."
43. במסגרת הליכים קודמים בין הצדדים, בשנת 2009, הופנו הצדדים ליח"ס לצורך טיפול בקשר בין האב לבת. יחידת הסיוע התרשמה כי הבת מעורבת בסכסוך בין ההורים.
44. חרף שהובהר לתובע כי מעורבות ילדיו בסכסוך מייצרת נתק מהם, הוא פעל בשנת 2017 להזמין לבית המשפט על מנת לחקור אותם במסגרת תביעה בענייני רכוש שהגיש כנגד הנתבעת אמם. גם במסגרת ההליך הנוכחי, ביקש להזמין את ילדיו לבית המשפט על מנת לחקור אותם, בכדי להוכיח טענותיו כנגד אמם, משנדחתה בקשתו הגיש בר"ע לבית המשפט המחוזי ובסיום שמיעת הראיות שב ועתר כי יוזמנו לחקירה בכדי **"לחזק את כל מה שהיה פה"** (פר' עמ' 43 שורה 25).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 19171-04-19 *** נ' **** ואח'

תיק חיצוני:

45. סוף דבר בעניין הטענות להסתת הילדים – התובע מערב ילדיו בסכסוך, כמו אז כן היום, בחלוף שנים מתחילת הסכסוך. התובע הגיש תלונות במשטרה כנגד בתו והזמין את ילדיו לחקירה בבית המשפט על מנת שיעידו כנגד אמם. יואיל התובע להביט פנימה אל עצמו, על מנת להבין מדוע קיים נתק בינו ובין ילדיו.

46. לסיום יצוין כי במסגרת ההליך המשפטי בית המשפט התרשם מכאבו הגדול של התובע בשל הנתק מילדיו. התובע מעוניין בקשר עם ילדיו, הוא כואב את הנתק, אך אינו מפנים את הטעויות שעשה בדרך ואשר הובילו למצב הנוכחי. שני הצדדים הסכימו לפנות ליחידת הסיוע, על מנת שהתובע יקבל הדרכה כיצד ליצור קשר עם ילדיו ועל מנת שהנתבעת תנסה לסייע לו. בית המשפט מאחל לתובע הצלחה בעניין זה.

טענות התובע לחוסר תום לב של הנתבעת, מצגי שווא, הטעיה:

47. תחת הכותרת "חוסר תום לב ומצגי שווא, הטעיה" העלה התובע בכתב התביעה טענות כפי שיפורט להלן, לצד דיון בכל טענה והכרעה.

א. לטענת התובע - הנתבעת ציינה בהרצאת פרטים שהגישה בתיק מזונות בשנת 2009 כי דירת המגורים משותפת לשני הצדדים. התובע הסתמך על כוונתה לחלק את הדירה בחלקים שווים ונתן הסכמה לפסק דין בעניין מזונות.

מדובר בסוגיה הקשורה לבעלות בדירה, עניין שכבר נדון והוכרע והנו חלוט. בחקירתו אמר הנתבע בנושא הרצאת הפרטים: **"בגלל שלא נכנס נושא הדירה לפסק הדין של המזונות, השופטת **** החליקה לה את זה. אמרה לה "התבלבלתי" והשופטת *** האמינה. לא סתם הגשתי תביעה נגד שופטת. עד היום, 10 שנים זה לא יוצא לי מהראש."** (פרי עמ' 15 שורות 32-35). עולה אם כן כי הסוגיה נדונה והוכרעה, ואינה יכולה להוות עילה לתביעה נוספת ונפרדת. הטענה נדחית.

ב. לטענת התובע - הנתבעת טרפדה ועכבה הגעה להסכם בכל דרך אפשרית. גרימת עיכובים בלתי סבירים בהשלמת ההסכם או במשא ומתן מהווה חוסר תום לב והתעלמות מהאינטרסים של הצד השני.

לא השתכנעתי ולא הוצגו כל ראיות שהנתבעת ניהלה (בשנת 2010) מו"מ לגירושין בחוסר תום לב. עלה לכל אורך הדרך כי המחלוקת המרכזית בין הצדדים היתה בעניין

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 19171-04-19 *** נ' **** ואח'

תיק חיצוני:

הבעלות בדירה, ויוזכר, בעניין זה טענות הנתבעת התקבלו בבית המשפט. גם אם לא היו מתקבלות הטענות, הרי שניהול משא ומתן להסכם גירושין, אינו יכול להיחשב כחסר תום לב, רק בשל כך שצד עומד על הזכויות שהוא סבור שמגיעות לו. הטענה נדחת.

טענות התובע ל"פרובוקציות ושקרים":

48. תחת הכותרת "פרובוקציות ושקרים" פירט התובע בכתב התביעה את הטענות הבאות, אשר ידונו לצד הכרעה:

א. לטענת התובע - הנתבעת שיקרה לבית המשפט בתביעת המזונות שהוגשה בשנת 2009 ואמרה שהתובע לא העביר לה כספים למרות שהוא כן העביר לה כספים. בנוסף היא אמרה לבית המשפט שכל עול הפרנסה מוטל עליה ואף זאת שקר.

מדובר בנושאים שהיה מקום לברר במסגרת הליך המזונות, שהסתיים בשנת 2010. אין בית המשפט דן במסגרת תביעות נפרדות בטענות לשקר שהוצג בהליך אחר. הטענה נדחת.

ב. לטענת התובע - הנתבעת ביטלה ערוצי כבלים בשנת 2010 במטרה לגרום למריבה. הנתבעת ניצלה את המריבה והגישה בקשה לצו הרחקה כנגד התובע, התובע שלא הכיר זכויותיו הסכים למתן צו.

שוב מדובר בטענות בדבר תוצאות הליך אחר שנוהל, בית המשפט לא יכול להידרש לכך במסגרת הליך זה. הטענה נדחת.

ג. לטענת התובע - באוגוסט 2010 הנתבעת מנעה מהתובע להיכנס לדירה, בסופו של דבר הוא פירק את וו הביטחון והנתבעת שוב פנתה לבית המשפט בבקשה להרחיקו. גם טענה זו נדחת מהנימוקים שפורטו לעיל – מדובר בנושאים שכבר נדונו וממילא לא ברורה עילת התביעה.

ד. לטענת התובע - הנתבעת ניפצה ערב אחד צנצנת עמבה שקנה התובע – הטענה נדחת, לא ברורה עילת התביעה ונסיבות המקרה. התובע לא טוען שנפגע פיזית באותו אירוע.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 19171-04-19 *** נ' **** ואח'

תיק חיצוני:

ה. לטענת התובע - הנתבעת הפעילה צו מאסר בגין חוב מזונות של התובע, הנתבעת עיקלה כספים מתוך החיסכון הפנסיוני של התובע ונסעה לחו"ל עם ילדי הצדדים - הטענה נדחית שכן צווים שנתנה ערכאה שיפוטית אינם יכולים להוות בסיס לתביעת נזיקין.

49. טענות התובע בדבר "תלונות שווא":

לטענת התובע - בדצמבר 2010 הנתבעת יצרה עימות עם התובע על שמיכה, במהלך העימות התובע הדף את הנתבעת על מנת לצאת מהבית. הנתבעת הגישה תלונה במשטרה, התלונה נסגרה. הנתבעת ביקשה צו הרחקה מבית המשפט. בית המשפט שלח את הצדדים לבדיקות פוליגרף, התובע יצא דובר שקר אך ידוע כי בבדיקות פוליגרף "קיים אחוז גבוה מאוד (עשרות אחוזים) של תוצאות שגויות". בית המשפט הרחיק את התובע על בסיס בדיקת הפוליגרף בלבד. הנתבעת מסרה מספר גרסאות במשטרה. היא הפרה את חובת תום הלב וחובת הזהירות בין בני זוג.

הטענות נדחות שכן החלטות בית המשפט אינן יכולות להוות בסיס לתביעת נזיקין, העניין כבר נדון וטענות התובע נדחו. בית המשפט קיבל את גרסת הנתבעת.

50. טענות התובע בדבר "זיוף תמונות בבית הדין הרבני":

לטענת התובע - במאי 2012 הנתבעת הציגה לבית הדין הרבני תמונות מזויפות בהן נראים חלקי גוף אדם מדממים וטענה שאלו מעשי התובע בנתבעת. התובע אמר לבית הדין כי מדובר בהצגת מסמך מבויים.

הטענה נדחית שכן מדובר בנושא שנדון בפני בית הדין, לפי גרסת התובע עצמו הנתבעת הציגה בפני בית הדין את התמונות והוא אמר לבית הדין כי אלו מזויפות. אין מקום לפיכך להידרש לעניין זה פעם נוספת.

יש לציין כי תמונות הצבע לא אותרו על ידי התובע וכל שהוצג לבית המשפט הם צילומים שחור לבן, שלא ניתן לראות בהם דימום כלשהו.

ממילא, התובע עצמו מודה כי באותו "אירוע שמיכה" כפי שהוא כינה את האירוע שהוביל לנפילת הנתבעת, הוא הדף את הנתבעת, ומה לי אם בפועל נגרם לנתבעת דימום או שקיבלה מכה יבשה בלבד, המעשה אינו נמדד רק על פי התוצאה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 19171-04-19 *** נ' **** ואח'

תיק חיצוני:

51. טענות התובע בדבר "לשון הרע בעניין שימוש בסמים":

לטענת התובע - בשנת 2013 הנתבעת הגישה נגדו תלונה במשטרה בגין איומים וטענה שהתובע מגיע הביתה תחת השפעת סמים. התובע נחקר ובסופו של דבר התלונה נסגרה. הנתבעת שיקרה למשטרה.

הנתבעת טענה כי מדובר בהמצאה וכי לא הגישה תלונה כזו.

התובע צירף כנספח 42 את פרוטוקול החקירה במשטרה. בפרוטוקול נרשם כי התובע נחשד באיומים. לא נרשם כי נחשד בשימוש בסמים.

בחקירתו נשאל התובע אם משתמש בסמים וכן נאמר לו "פרודתך מספרת כי אתה מגיע תחת השפעת סמים לקחת את בנך הקטן לטיול". נוכח הכחשת הנתבעת את הטענה כי הגישה תלונה בגין שימוש בסמים, היה על התובע להציג את העתק התלונה שהוגשה, זו לא הוצגה.

כך או אחרת, מלבד שתי שאלות בעניין השימוש בסמים, התובע לא נחקר מעבר לכך. בסעיף החשדות לא נרשם כי התובע נחשד בשימוש בסם. לא נטען כי התובע נדרש לעשות בדיקות לגילוי סמים. לא הוכח כי הנתבעת אכן הגישה תלונה על שימוש בסם משלא הוצגה התלונה שהוגשה. ממילא הגשת תלונה למשטרה בתום לב מוגנת על פי סעיף 15 (8) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה 1965.

נוכח כל האמור, הטענה נדחית.

52. טענות כנגד הנתבעת 2: הנתבעת 2 היא אם הנתבעת 1, חותנת לשעבר של התובע. לטענת

התובע, הנתבעת 2 היתה כאם לתובע והוא היה לה כבן. התובע נתן בנתבעת 2 אמון מלא. הנתבעת 2 שיתפה פעולה ותמכה בפעולותיה של הנתבעת 1. הנתבעת 2 סייעה לנתבעת 1 לפעול בחוסר תום לב באופן לא מוסרי. הנתבעת 2 פעלה לסכסך בין הבן **** לתובע (כאשר היה הבן בן 22). בדיונים המשיך התובע וטען כי הנתבעת 2 גם סייעה לנתבעת 1 לממן שכר טרחת עורכת הדין שייצגה אותה בסכסוך הגירושין.

לא מצאתי מה עילת התביעה כנגד הנתבעת 2. התובע למעשה לא הוכיח דבר פסול בכל פעולותיה. תמיכת האם בבתה, גם כספית, אינה פעולה המקימה עילה לתביעת פיצויים.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 19171-04-19 *** נ' **** ואח'

תיק חיצוני:

בכל הנוגע לסכסוך מול ילדיו – ראה בדיון מעלה. אם התובע מעוניין להביא לסיום הנתק מילדיו, עליו בראש ובראשונה לבחון את פעולותיו שלו, שכללו הגשת תלונות במשטרה כנגד בתו, שיתוף הילדים בסכסוך וזימונם לעדות בבית המשפט, על מנת שיעידו כנגד אמם.

מדובר בתביעת סרק חסרת עילה לחלוטין שהוגשה כנגד אישה קשישה, בשנות ה-80 לחייה, שנאלצה להיגרר להליכים משפטיים בסכסוך לא לה.

53. סוף דבר : טענות התובע כנגד הנתבעות נדחו כולן.

54. לא היה כל מקום להגשת הליך זה וטוב יעשה התובע אם יחדל מהגשת הליכים משפטיים וישקיע מרצו בשיקום אישי ומשפחתי, תוך שהוא מניח לסכסוכי עבר.

55. הוצאות: הנני פוסקת הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד, לכל אחת מהנתבעות, בסך של 25,000 ₪ וסך הכל 50,000 ₪ לשתי הנתבעות יחד. התובע ישלם את הסכום שנפסק בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן ישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מהיום המיועד לביצוע התשלום ועד ליום התשלום בפועל.

56. התיק יסגר.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"ב, 24 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

מירית פולוס, שופטת